

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 2018 r.

**w sprawie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej
podmiotu odpowiedzialnego za system identyfikacji elektronicznej**

Na podstawie art. 21d ust. 1 ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1579 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1544) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia, o którym mowa w art. 21b ust. 2 ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej, zwanego dalej „ubezpieczeniem OC”, za szkody wynikające z działania lub zaniechania, wyrządzone w związku z wykorzystaniem środków identyfikacji elektronicznej wydanych w systemie identyfikacji elektronicznej, w usługach online świadczonych przez podmioty, o których mowa w art. 2 lub art. 19c ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570 oraz z 2018 r. poz. 1000 i 1544), lub podmioty sektora publicznego, o których mowa w art. 3 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73), zwanego dalej „rozporządzeniem 910/2014”, spowodowane przez awarie, przerwy lub błędy systemu lub przez zaciągnięcie zobowiązań w wyniku nieuprawnionego wykorzystania środka identyfikacji elektronicznej.

§ 2. 1. Minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia OC za szkody, o których mowa w § 1, wynosi równowartość w złotych:

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

- 1) 5 000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte umową ubezpieczenia OC – w przypadku środka identyfikacji elektronicznej o niskim poziomie bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 8 ust. 2 lit. a rozporządzenia 910/2014 ;
- 2) 40 000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte umową ubezpieczenia OC – w przypadku środka identyfikacji elektronicznej o średnim poziomie bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 8 ust. 2 lit. b rozporządzenia 910/2014;
- 3) 400 000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte umową ubezpieczenia OC – w przypadku środka identyfikacji elektronicznej o wysokim poziomie bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 8 ust. 2 lit. c rozporządzenia 910/2014;
- 4) 2 000 000 euro w odniesieniu do wszystkich zdarzeń, których skutki są objęte umową ubezpieczenia, w okresie ubezpieczenia nie dłuższym niż 12 miesięcy - w przypadku wszystkich środków identyfikacji elektronicznej, o których mowa w pkt 1–3.

2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, są ustalane przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym umowa ubezpieczenia OC została zawarta.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 września 2018 r.

MINISTER FINANSÓW

W porozumieniu

MINISTER CYFRYZACJI

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łučko
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Uzasadnienie

Zasadność podjęcia prac zmierzających do wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika z regulacji zawartych w przepisach ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. *o zmianie ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 1544). Ustawa ta wprowadziła m.in. zmiany do ustawy z dnia 5 września 2016 r. *o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej*, które mają na celu stworzenie podstaw prawnych dla funkcjonowania krajowego schematu identyfikacji elektronicznej.

Nowe regulacje wprowadziły obowiązek ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej podmiotu odpowiedzialnego za system identyfikacji elektronicznej. Podmiot ten będzie obowiązany zawrzeć, przed dniem faktycznego przyłączenia systemu identyfikacji elektronicznej do węzła krajowego, umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykorzystywaniem środków identyfikacji elektronicznej wydanych w tym systemie. Przepisy ustawowe zawierają także normy dotyczące zakresu podmiotowego i przedmiotowego tego ubezpieczenia. Jednocześnie do aktu wykonawczego zostało delegowane określenie minimalnej sumy gwarancyjnej w tym ubezpieczeniu.

Na podstawie art. 21d ust. 1 ustawy, minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia, o którym mowa w art. 21b ust. 2, za szkody wynikające z działania lub zaniechania, wyrządzone w związku z wykorzystaniem środków identyfikacji elektronicznej wydanych w systemie identyfikacji elektronicznej, w usługach online świadczonych przez podmioty, o których mowa w art. 2 lub art. 19c ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, lub podmioty sektora publicznego, o których mowa w art. 3 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73), spowodowane przez awarie, przerwy lub błędy systemu lub przez zaciągnięcie zobowiązań w wyniku nieuprawnionego wykorzystania środka identyfikacji elektronicznej, uwzględniając specyfikę działalności prowadzonej przez podmioty odpowiedzialne za systemy identyfikacji elektronicznej.

Projekt rozporządzenia określa minimalną sumę gwarancyjną obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej podmiotu odpowiedzialnego za system identyfikacji elektronicznej, różnicując ją w zależności od poziomów bezpieczeństwa środka identyfikacji elektronicznej. W art. 8 ust. 2 ww. rozporządzenia 910/2014 określone zostały trzy poziomy bezpieczeństwa: niski, średni i wysoki.

Poziomy te odnoszą się do środka identyfikacji elektronicznej, a konkretnie do stopnia zaufania względem podawanej lub zgłaszanej tożsamości uwierzytelnionej przy użyciu tego środka. Wyżej wymienione poziomy stanowią referencję odpowiednio do ograniczonego, średniego (podstawowego) oraz wyższego stopnia zaufania. Należy wskazać, iż zapewnienie każdego z tych poziomów wymaga od dostawcy środka identyfikacji elektronicznej dostosowania systemu identyfikacji elektronicznej do odpowiednich specyfikacji i standardów technicznych, a także podporządkowania się ustalonym procedurom, których celem jest odpowiednie do deklarowanego poziomu obniżenie ryzyka podszycia się lub modyfikacji potwierdzanej tożsamości. Stąd też poziom bezpieczeństwa należy odnosić do środka identyfikacji elektronicznej w kontekście systemu identyfikacji elektronicznej, w którym ten środek jest wydawany.

W związku z powyższym wprowadzone w projekcie rozwiązanie polegające na zróżnicowaniu minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia OC w zależności od poziomu

bezpieczeństwa środka identyfikacji elektronicznej uwzględnia specyfikę działalności prowadzonej przez podmioty odpowiedzialne za systemy identyfikacji elektronicznej.

Regulacje dotyczące minimalnych sum gwarancyjnych, oparte o poszczególne poziomy bezpieczeństwa środków identyfikacji, zostały wyznaczone w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte umową ubezpieczenia OC. Dodatkowo została określona minimalna suma gwarancyjna w tzw. agregacie, która odnosi się do wszystkich środków identyfikacji oraz do wszystkich zdarzeń, których skutki są objęte umową ubezpieczenia, w okresie ubezpieczenia nie dłuższym niż 12 miesięcy.

Wysokość minimalnych sum gwarancyjnych została oparta o propozycję resortu cyfryzacji.

Projektowane regulacje wejdą w życie z dniem 11 września br. Wynika to z faktu, iż przedmiotowe regulacje powinny wejść w życie z dniem wejścia w życie przepisów ww. ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1544), tj. po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia tej ustawy. Ustawa ta została ogłoszona w dniu 10 sierpnia br. Należy nadmienić, iż ustawa nie przewidziała szczegółowych regulacji w zakresie wejścia w życie przepisu, na podstawie którego jest wydawane przedmiotowe rozporządzenie.

Z uwagi na powyższe oraz zakres regulacji zasadne jest odstępianie od wynikającej z postanowień uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) zasady ustalania na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca daty wejścia w życie przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej.

Zgodnie z delegacją ustawową projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania Polskiej Izbie Ubezpieczeń.

Na obecnym etapie prac nie jest możliwa jednoznaczna ocena przewidywanego wpływu projektu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Wynika to z faktu, iż dopiero po wejściu w życie przedmiotowych regulacji zakłady ubezpieczeń opracują odpowiednie produkty ubezpieczeniowe na podstawie regulacji zawartych w procedowanym projekcie. Należy mieć na uwadze, iż taryfy oraz wysokość składek ubezpieczeniowych ustala zakład ubezpieczeń. Przedmiotowe uprawnienie wynika zarówno z unijnych, jak i polskich regulacji.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, w związku z § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006), projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.